

mæssig virksomhed. Stk. 2 indeholder de nærmere regler om, hvad der skal betragtes som erhvervs-mæssig virksomhed; bestemmelserne svarer til selskabsskattelovens § 1, stk. 3 og 4.

Til § 3.

Såfremt betingelserne for fuld skattepligt efter § 2 ikke er opfyldt, kan der blive tale om begrænset skattepligt efter forslaget § 3, som i princippet svarer til kildeskattelovens § 2. Begrænsningen i skattepligten ligger i, at det kun er de i forslaget opregnede indtægter fra Grønland, som inddrages under skattepligten, og som omvendt kan begrunde indrømmelse af fradrag.

For personer, der er begrænset skattepligtige af lønindtægt, indrømmes der et fradrag på 10 pct. af lønnen, dog højst 1.000 kr. årligt. Dette fradrag træder i stedet for samtlige driftsomkostninger, som den pågældende måtte have. Selv om de faktiske udgifter overstiger det nævnte beløb, kan kun dette fratrækkes. Personfradrag ydes umiddelbart kun i forbindelse med lønindtægter, jfr. stk. 1, nr. 1, men der er hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om, at personfradrag ligeledes ydes, hvor der er tale om nettoindkomster efter stk. 1, nr. 3. Som eksempel på en sådan indkomst kan nævnes pensionsydelse fra Grønland.

For begrænset skattepligtige A-skatteydere skal der ikke foretages ligning, idet den indeholdte A-skat i disse tilfælde er en endelig skat, jfr. forslaget § 32, stk. 2.

Til § 4.

Forslagets § 4, stk. 1 svarer til kildeskattelovens § 3, stk. 1 samt selskabsskattelovens § 3, stk. 1.

Det skal dog bemærkes, at staten og dens virksomheder, i modsætning til hvad der gælder i Danmark, foreslås fritaget for at betale kommunal indkomstskat. Dette er begrundet i den særlige grønlandske struktur, hvor det er staten, der har finansieret langt den største del også af den erhvervs-mæssige virksomhed.

I henhold til stk. 1, nr. 3 skal fremmede staters diplomatiske repræsentanter m.v. beskattes i overensstemmelse med reglerne i Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser, jfr. lov nr. 252 af 18. juni 1968 om diplomatiske forbindelser samt Udenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 355 af 18. oktober 1968 og nr. 107 af 11. november 1968 (Lovtidende C).

Efter stk. 1, nr. 4 skal fremmede staters konsu-

lære repræsentanter m. v. beskattes efter reglerne i Wienerkonventionen om konsulære forbindelser, jfr. lov nr. 67 af 8. marts 1972.

Bestemmelsen i § 4 stk. 3 vil omfatte forsvarsområderne i Thule og Sdr. Strømfjord samt en række ensomt beliggende stationer hovedsagelig i Østgrønland. Begrundelsen er, dels at det forekommer mindre nærliggende umiddelbart at gennemføre en lokal beskatning uden for de kommunale områder, dels at der her vil være en række særlige vanskeligheder forbundet med at gennemføre en skatteordning. Ministeren for Grønland kan dog gennemføre beskatning med de nødvendige særregler.

Bestemmelsen i forslaget § 4, stk. 4 har forbindelse med de ofte særdeles komplicerede skattemæssige forhold, der opstår ved koncessioner i medfør af kap. IV i lov om mineralske råstoffer i Grønland, jfr. lovbekendtgørelse nr. 397 af 16. juli 1969. Det anses derfor for mest hensigtsmæssigt, at spørgsmålet om de pågældende selskaber yderligere afklares i selve koncessionen og derfor undtages fra denne lov.

Til § 5.

Forslagets § 5 indeholder reglerne om sambeskatningen af ægtefæller og dennes afgrænsninger. Der indføres således ikke som i Danmark særskilt beskatning af visse hustruindtægter og adgang til en vis opdeling af mandens indkomst i tilfælde, hvor hustruen er medhjælpende i virksomheden.

Til § 6.

Bestemmelsen i § 6, stk. 1 om børns selvstændige beskatning svarer til kildeskattelovens § 5, stk. 1, medens § 6, stk. 2-4 svarer til kildeskattelovens § 5, stk. 2-4 dog med en udvidelse for så vidt angår bedsteførelde. Dette er begrundet i, at børn i Grønland ikke sjældent har ophold hos bedsteførelde.

Til § 7.

Bestemmelsen i § 7 svarer til princippet i kildeskattelovens § 6, stk. 1.

Til § 8.

Bestemmelsen om tidspunktet for skattepligtens indtræden, hvor der erhverves bopæl, men ikke samtidig tages ophold i Grønland, svarer til kildeskattelovens § 7, stk. 1.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer til kildeskattelovens § 8, stk. 1. Et særligt problem knytter sig til den fra Danmark udsendte arbejdskraft, som tager ophold i Grønland uden umiddelbart at erhverve bopæl dér. Hvis opholdet i Grønland må formodes at få